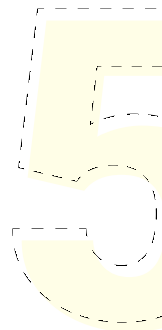

СТАМБУЛЬСЬКА КОНВЕНЦІЯ: П'ЯТЬ ПРИЧИН НЕ РАТИФІКУВАТИ

Конвенція Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами – міжнародна угода, відкрита для підписання у Стамбулі у 2011 році. Від самого початку цей документ набув репутації сумнівного і проблемного.

1. Провідні країни Європи відмовляються ратифікувати Стамбульську конвенцію тому, що вона йде врозріз із національним законодавством та національними інтересами

Чимало держав-членів Ради Європи, які підписали Конвенцію, не ратифікували її. Станом на січень 2022 року серед таких країн Велика Британія, Болгарія, Угорщина, Чехія, Латвія, Литва, Словаччина, Вірменія, Україна. Ще дві держави-члени Ради Європи навіть не підписували документ. У Болгарії Конституційний Суд оголосив Стамбульську конвенцію такою, що суперечить Конституції. Туреччина пішла далі – взагалі відкликала свій підпис і денонсувала ратифікацію Стамбульської конвенції з формулюванням, що вона використовується для «нормалізації гомосексуалізму». Польща теж оголосила про намір виходу із Конвенції, посилаючись на спроби ЛГБТ-угруповання нав'язати свої ідеї про «гендер». Категорично відмовляючись від цього ідеологічного документу, країни вдосконалюють національні законодавства, спрямовані на захист і підтримку всіх членів сім'ї – дітей, матерів, батьків.

2. У контексті запобігання насильству стосовно жінок і побутовому насильству українське національне законодавство є більш досконалим та прогресивним у порівнянні з застарілою Стамбульською конвенцією

- Закон України «Про запобігання та протидію домашньому насильству»
- Закон «Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України з метою реалізації положень Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами»
- Закон «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо посилення відповідальності за вчинення домашнього насильства та насильства за ознакою статі»
- Закон «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків»
- Закон «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні»

У багатьох країнах, які ратифікували Стамбульську конвенцію, кількість жертв побутового насильства геть не зменшується.

3. Стамбульська конвенція покликана інтегрувати «гендерну ідеологію» в правове поле

В чинному українському законодавстві відсутнє визначення поняття «гендер», його прийнято вживати як синонім слову «стать». Однак Стамбульська конвенція – перший міжнародний документ, який дає визначення: «гендер – соціально закріплені ролі» (стаття 3). Документ юридично закріплює можливість особи поводитися всупереч своїй біологічній статі, щоразу самостійно визначати свої соціальні й сексуальні ролі.

Стамбульська конвенція – це не стільки про захист жінок, скільки про просування гендерної антиприродної та антисімейної ідеології, оскільки цей документ:

- проводить чітку різницю між поняттями «стать» та «гендер» (пункт 3 статті 4), розділяючи їх
- вводить поняття «гендерна ідентичність», яким виділяє трансгендерів, агендерів, транссексуалів та ін. (загалом гендерні ідеологи вигадали вже десятки різних «гендерів»)
- унормовує поняття «сексуальна орієнтація», яким виділяє гомосексуалістів, лесбійок, бісексуалів і проголошує їх об'єктами пріоритетного захисту
- дозволяє державам на власний розсуд обмежувати права громадян задля протидії дискримінації за гендерною ознакою (пункт 4 статті 4)

Ратифікація із застереженнями – це комунікаційна маніпуляція. Тому що Стамбульська конвенція не надає країнам такого права і не передбачає такої можливості.

4. Зазіхає на одне з основоположних прав людини – право батьків на виховання дітей у відповідності до власних світоглядних та релігійних переконань

Конвенція прагне оголосити природний порядок речей стереотипним, шкідливим і небезпечним. Стаття 14 Конвенції зобов'язує держави до включення в навчальні плани матеріалів про «нестереотипні гендерні ролі» на всіх рівнях навчання. Тобто прищеплювати хлопцям жіночі моделі поведінки, а дівчатам – чоловічі. Подібні курси передбачають раннє навчання дітей предметів про сексуальні практики, у тому числі – одностатеві, про вільний вибір власної так званої гендерної ідентичності тощо. У результаті це може призвести до психологічних проблем, експериментальних хірургічних втручань, депресивних станів і навіть самогубств.

Зазначена норма Конвенції суперечить положенням національного законодавства, яке передбачає переважне право батьків безпосередньо впливати на виховний процес у школах, право на виховання дітей у відповідності до власних світоглядних і релігійних переконань:

- стаття 151 Сімейного кодексу України
- стаття 6, 52, 55 Закону України «Про освіту»
- стаття 9, 12, 20 Закону України «Про охорону дитинства»

5. Ігнорує головну причину випадків фізичної агресії у побуті – алкоголь

Саме зловживання алкоголем є основною передумовою побиття і навіть вбивств у побутових умовах. І це парадоксально, що документ, який декларує мету подолання «домашнього насильства» жодним словом не згадує головну причину цього явища. А замість цього просуває сумнівні та ідеологічно вмотивовані концепції про так зване «гендерно зумовлене насильство», а причиною такого насильства пропонує вважати суспільні звичаї та традиції.

В Україні понад 90 місцевих рад всіх рівнів проголосували ПРОТИ ратифікації Стамбульської конвенції, а також проти інтеграції гендерної ідеології в правове поле й суспільну традицію. Усунути проблему побутового насильства допоможе не викорінення природних соціальних структур, а зміцнення сімейних зв'язків та прийняття відповідальності кожним членом сім'ї за кожного члена сім'ї. Бо сім'я – найбезпечніше місце для жінок і чоловіків, для дівчат і хлопців!